

ler sende fly af sted på bombetogter. Det er ikke en brugbar mulighed for det internationale samfund i den situation, vi står i her.

Så vil jeg til slut komme ind på spørgsmålet om, hvad der egentlig skal ske, når nu vi måske har bombet. Forsvarsministeren sagde under førstebehandlingen af forslaget i går, at han var fejl citeret, når det gjaldt afsendelsen af de 500 landtropper. Det, han sagde til Aktuelt i går, var ikke rigtigt citeret, for det skal ikke ske. Ikke desto mindre kan vi læse i Berlingske Tidende i dag, at det skal der nok alligevel; udgangen på det bliver nok, at vi kan forvente, at Danmark må sende de 500 landtropper af sted sammen med andre lande, for der skal jo oprettholdes en fred, og om nødvendigt må vi oprettholde freden med krig.

Derfor kan Danmark måske nu blive involveret i en længerevarende konflikt langt borte fra eget territorium og uden for NATO's territorium, og det er jo egentlig det fundamentale. Der er tale om et område, som ikke er inden for NATO's territorium, ikke inden for dansk område, og derfor er det altså Dansk Folkepartis opfattelse, at vi ikke kan tillade os – hvor gerne vi end ville – at give den ene eller den anden part i konflikten en lærestreg. Vi kan ikke tillade os at gå ind og bombe eller for så vidt sætte landtropper ind på et givet tidspunkt.

Kendsgernerne er – det tror jeg de fleste faktisk er enige i, og det er også det, forsvarsministeren siger på regeringens vegne – at denne konflikt ikke kan løses med bomber. Denne konflikt kan kun løses ved forhandlingsbordet. Det er kun her, parterne kan blive enige om en fred, og det er kun på den måde, vi får mulighed for at opretholde freden gennem lang tid, så flygtningene kan vende tilbage til det område, hvor de kom fra. Der er ikke andre muligheder.

At bombe og at sætte landtropper ind fra dansk side er at stikke sig selv blå i øjnene, fordi situationen rent faktisk ikke kan løses med danske troppers medvirken. Det kan ikke lade sig gøre at løse den konflikt. Det har historien vist, og konflikten vil fortsætte, uanset hvilken beslutning vi træffer her i dag. Og det værste er sådan set, som også Karsten Fledelius påpeger, at det kan eskalere konflikten. Det kan give UCK råderum, det kan give de serbiske nationalister råderum til at fortsætte en konflikt, som hidtil har været ulykkelig, men dog måske har været nogenlunde under kontrol fra verdenssamfundets side.

Vi må i Dansk Folkeparti afslutningsvis appellere til, at også landets to største partier blander sig i denne debat og forklarer, hvad der egentlig er årsagen til, at Danmark skal i krig.

Svend Aage Jensby (V):

Når jeg tager ordet, er det ikke fordi hr. Skaarup opfordrede mig til det, for hvis hr. Skaarup havde hørt efter i går, kunne han have hørt, hvad Venstres synspunkter i denne sag er, så dem behøver jeg ikke gengive.

Men jeg vil opholde mig ved noget af det, hr. Skaarup står for, og som han har givet udtryk for i sit betækningsbidrag. Hr. Skaarup hæfter sig ved, at det er meget bedre at bringe nødhjælp frem og oprette flygtningelejre nede i Kosovo. Jamen er det dog endnu ikke her ved slutningen af andenbehandlingen gået op for hr. Skaarup, at det netop er det, der er umuligt i dag, fordi de serbiske militær- og politistyrker forhindrer det? Der er ikke nogen mulighed for at bringe disse sølle mennesker, der sidder nede i bjergene, hvor der om 14 dage er bragende koldt og hård vinter, nogen form for hjælp. Glem det! Det er jo ikke muligt!

Så vil jeg også sige, at jeg tror, at en stor del af baggrunden for hr. Skaarups holdning i det spørgsmål, vi behandler, slet ikke er det, der står mindre klart i betænkningen. Næh, det er det, der kom frem i går under debatten, hvor hr. Skaarup talte om, at albanerne jo er muslimer, og serberne er kristne. Jeg tror, det er den dybere baggrund for hr. Skaarups holdning, og det er utroligt, at vi skal opleve, at hr. Skaarup vil bruge udvalgsbehandlingen til at spørge, hvad udenrigsministeren vil gøre for at standse hjemsendelse af penge til UCK-albanerne dernede, så vi skal bruge et beslutningsforslag, der drejer sig om en NATO-debat, til at finde ud af, om der foregår en ulovlig indsamling.

Jeg vender mig til et andet punkt i hr. Skaarups betækningsbidrag. Hr. Skaarup siger, at Jugoslavien ikke er et NATO-land i fare, og at landet ikke er blevet angrebet af et andet land. Videre siges det, at dansk militær skal trods alt først beskæftige sig med forsvaret af Danmark og for øvrigt gøre det, der kræves for at forsvare NATO's territorium. Det fremgår udtrykkeligt af resolution 1199, at Sikkerhedsrådet – også Rusland, medens Kina undlod at stemme – betragter hele situationen i Balkanregionen som en dyb, dyb fare for freden dernede. Vi har to NATO-lande i området, nemlig Grækenland og Tyrkiet, og det vigtigste af alt – måske bort-